

Divadelní Koječák

Extremum opus aneb Konečné dílo Koječákovo (pro letos)

06/22
ročník 11°

DĚKOVÁČKA DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

Divadelní Koječák děkuje:

- zejména všem zúčastněným souborům, že i přes ztížené možnosti zkoušení v posledních dvou letech dokázaly své „špíly“ dotáhnout do konce a přijet s nimi na divadelní přehlídku,
- všem divákům, že si během covidové doby nenavykli trávit večery jen doma u televize, ale že přišli podpořit živou kulturu,
- děkujeme odbornému lektorskému sboru – Petře Richter Kohutové, Vladimíru Fekarovi, Vladimíru Altánu Mátlovi a Pavlu Hurychovi, že pečlivě zhlédli všechna představení, zhodnotili je v souladu se svým nejlepším povědomím a napsali nám řadu erudovaných recenzí do Divadelního Koječáka,
- děkujeme hlavně Svači – za její naprosto obětavou a laskavou práci pro všechny,
- děkujeme mladým redaktorům Divadelního Koječáka, že Koječákovi věnovali kus svého „volného“ času,
- děkujeme Vladimíru Altánu Mátlovi za jeho skvělý smuteční proslov na vyhlášení výsledků. Divadelní Koječák to hodnotí jako nejlepší proslov na vyhlášení ze všech proslovů, co Divadelní Koječák měl tu čest zažít,

- děkujeme Petře Richter Kohutové, že nám vždy přiveze spoustu cenných ženských rad do života, a zároveň profi dramaturgický náhled na zhlédnuté inscenace,
- děkujeme Pavlovi Hurychovi za humorné a trefné poznámky ve venkovním kuřáckém altánku, ale i jinde,
- děkujeme Vladimíru Fekarovi, že nekouří, a tudíž neroznáší žádné klepy,
- Hadička děkuje strécovi Milanovi, že jí při vyhlášení výsledků předal kytku tak, že zavolal „Hadico, chyté“ a hodil jí kytku pod jeviště, což v sále vzbudilo obecné pohoršení, ale Hadičce se tento styl moc líbí,
- děkujeme Lence Šípkové Blažkové za každoroční úplatky do redakce,
- děkujeme holkám z kultury – Janči Novákové, Kačce Pastyříkové, a strécovi Milanovi, že nám všem dělali v průběhu celé přehlídky skvělé zázemí,
- děkujeme Honzovi a Daně za profesionální zvládnutí světél reflektorů a zvuků reprobeden,,
- Svača děkuje Hadičce, protože je nejlepší, nejmiřejší, nejvtipnější a jediná šéfredaktorka Divadelního Koječáka, kterou zná,
- na závěr děkujeme všem, kterým jsme nepoděkovali.

KECY Z KNIHY

ANEB NA CO ASI MYSLELI DIVÁCI PO PŘEDSTAVENÍ

Mimoni Kojetín: Haná se nesodí

- Skvělé hercké výkony! Jste skvělí!
- Zábavné:-D
- Gonza Gonzin = zástupce boha ve psaní
- Bylo to boží!
- Moc se nám to líbilo = jste skvělí!
- Perfektní, vynikající, skvělé, boží!!!

Hanácká scéna Kojetín: Bordel na ministerstvu

- Madla a Ťap

Divadlo Scéna Zlín: Dášeňka

- Krásně zahané, děti to moc zaujalo. Děkujeme moc. Školka Kojetín

DS ASpol. Lužánky Brno: Dům Bernardy Alby

- Skvělý výkon, drsná doba. Moc děkujeme za krásný zážitek!
- Krásné představení, výkony herecké úžasné!

DS Kroměříž: Velká zebra...

- Všichni super, jako vždy.
- Skvělá zábava
- Skvělé!

Divadlo Scéna Zlín: O princezně, která ráčkovala

-

DS Slavkov u Brna: Manželé v nesnázích

- Úžasné představení - těžké.

Divadlo Brod Uherský Brod: Trhni si, otče!

- Veselé i náročné, díky!
- Velké překvapení - výborné téma + scénář
- Úžasný herecký výkon synátora, jen mne mrzely ty trenky!
- Jedno z nejslabších představení, jaké jsem, kdy viděl.
- Líbí se mi divadelní představení
- Pan (nelze přečíst) je gay a i s Vojáčkem :-)
- Na představení jsme přijela po dvanáctihodinové službě z kroměřížské psychiatrie a měla jsem pocit, že jsem ze služby vlastně neodešla. Byli to úžasní závisláčci:-) Skvělé výkony, děkuji:-)

Divadlo BLIC Ostrožská Nová Ves: Edith

- Teprve je přestávka a už jsem nadšená, krásně nám ta sobota začala, Edith je úžasná, děkuji.
- Ještě nikdy mě hra takhle nedonutila k pláči dojetím. Nádhera 1*
- Úžasné herecké i pěvecké výkony. Děkujeme!
- Nádherné, působivé, dojemné, pravdivé. Děkujeme.
- Dokonalé ztvárnění Edith. Herečka byla neskutečná a krásně ztvárnila tu její křehkost. Řekla bych, že nejen jedno oko si poplakalo ♥ Děkuji
- My velice moc děkujeme ♥ Divadlo BLIC

Ragueneau Plzeň: Pan Polštář

-

DS Kroměříž: Milá matko...

- Samozřejmě super
- Představení vynikající, výkony protagonistů úžasné! Děkujeme!

Václav Václavov: Baletky

- Závidím baletkám!

Blanenské divadlo: Koprovka aneb Na útěku

- Výborná komedie, děkuji. Skvěle jsem se bavila. Krásně jste zpívali a hráli. A úplně suprově jste měli vymyšlené kulisy. A zajímavý prvek bylo i to předělání na podiu. Ať se vám daří.

CENA DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

ANEB JAK JSTE HLASOVALI

1. DS Kroměříž: Velká zebra neba Jakže se to jmenuje?	0,3333
1. Divadlo BLIC Ostrožská Nová Ves: Edith	0,3333
2. DS Kroměříž: Milá matko...	0,3484
3. Hanácká scéna Kojetín: Bordel na ministerstvu	0,351
4. DS ASpol. Lužánky Brno: Dům Bernardy Alby	0,3529
5. Václav Václavov: Baletky	0,375
6. Blanenské divadlo: Koprovka aneb Na útěku	0,38
7. DS Slavkov u Brna: Manželé v nesnázích	0,4310
8. Ragueneau Plzeň: Pan Polštář	0,4762
9. Divadlo Brod Uherský Brod: Trhni si, otče!	0,5789

RECENZORY ANEB CO VÁM DLUŽÍME

Milá matko...

Soubor: Divadelní spolek Kroměříž

Autor: Sam Bobrick a Julie Steinová

Režie: Ladislav „Láry“ Kolář

Kroměřížští uvádějí crazy stand up comedy Neskutečné zážitky Sheldona a paní Levinové pod názvem Milá matko... s podtitulem korespondenční komedie a nepopírají, že pro ně byla především materiálem, který jim pomohl přežít covid. Je neméně nepopíratelné, že Jana Štěpánová a Honza Raclavský jsou charismatičtí, řemeslně obdárnutí a zkušení herci a Láry Kolář zdatný režisér, který nic neopouští náhodě. Ale tentokrát platí, že „z h..na bič neupleteš, a když upleteš, nezapraskáš“: předloha je jen sledem čtyřřádkových dopisů na bázi židovských anekdot, popisující zvnějšku cesty hlavních postav do světa a zase zpátky a těžící ze základního nastavení dominantní matka a syn pokoušející se zbavit jejího vlivu. Vlastně není co hrát – a pointa přichází zhruba o tři čtvrtě hodiny později, než je u sledu stand up výstupů žádoucí. Přesto šlo o příjemných

80 minut, pokud divák přistoupil na to, že jde především o minimalisticky pojednané a ilustrované vyprávění – a to se vesměs díky účinkujícím stalo.

Petra Richter Kohutová

Baletky

Soubor: Václav Václavov

Autor: Astrid Saalbachová

Režie: Josef König

Labutě z Václavova

Na zdi plakát primabaleríny. Staříčkový plesnivý sál, do něhož zatéká. Bývalá primabalerína Anna za zenitem učí v něm. Se smutkem vzhlíží k zašlé slávě. Labuti na plakátě. Společně s korepeditorem, jejím tajemným průvodcem, jenž hledí s obdivem a zasněností.

A do sálu se vrátí pět labutí. Labutí krev a mlíko, labutí plných života. Labutí, které žádné profesionální divadlo nemůže nikdy sehnat. Nejsou stvořeny zrovna pro tanec, ale rozhodně jsou stvořeny pro život naplno. Osobnosti, které zaujmou svou jevištní přítomností. Každá jiná.

Několik generací, ta nejstarší, ale nejenergičtější bábi Róza (Soňa Švubová), která chce vstříc smrti naplno a s vervou, i když už sukýnka navenek plesnivé, matka Lotta (Martina Štastná), která bojuje s nadváhou a chce labutími skoky ze sebe vyskákat to, co na své postavě i sobě nesnáší, a její dcera Alice (Gabriela Skrotová), která hledá něhu a štěstí, a přitom má v sobě tolik nešťastné agrese vůči svému okolí, čerstvá matka Karen (Petra Šípová) s laktační psychózou, která se za každou cenu chce oprostít od tíhy manželství, zmatená brýlatá dívka Lillian (Kamila Purová) s hujerovskou podlézavostí a věčně plným močovým měchýřem, která možná touží více po ženách než po mužích. Sukýnky baletní, sportovní úborky z frcu.

Václavovští využívají jedinečnosti svého ženského souboru. Kdybychom nechtěli hledat v textu Astrid Saalbachové témata jednotlivých žen, promyšlenost vzájemných vztahů, metaforičnost umírající labutě, téma zhutnělého času jedné taneční hodiny, která je sondou do různých podob ženství, v níž metafora umírající labutě je metaforou života, lásky, ale i konce života, byli bychom spokojeni. Textová struktura drží některá témata navzdory tomu, že se neakcentují. Ale výsledek je rozpačitý, zejména charakteristika primabaleríny zůstává nedota-

žena, závěrečný tanec je jen jakýmsi komediálním předávkem, jehož smysl v rámci inscenace je pak záhadou. Taneční hodina v podání václavovských končí – bohužel – tak všedně a obyčejně... Zkrátka na tanec umírající labutě už nevyšel čas, co už, holky, neva, zrovna to začalo jít, ale příště snad čas vyjde... Vše bez dramatického opodstatnění. Co už, příště si zatančíme zase, jako by si říkaly václavovské labutě. A holky, dojděte zas všechny, jo? Pak půjdeme třeba na pivo. Ale nebyla to přeci jen poslední příležitost k tanci umírající labutě, protože primabalerína Anna a s ní i klavírista už nikdy nepřijdou? Škoda velká, protože tento soubor jedinečných ženských osobností má rozhodně na to, aby neukázal jenom anekdotu jedné taneční hodiny, kde to ženským moc nejde, ale aby skrze hru Astrid Saalbachové předložil poměrně komplexní pohled na ženský úděl – neotřele, nečekaně a velmi autenticky.

Vladimír Fekar

RECENZOR ANEB VIDĚLI JSME

Koprovka aneb Na útěku

Soubor: Blanenské divadlo

Autor: Pierre Palmade, Christophe Duthuron

Režie: Fabián Pár

Blanensští ženští klauni na útěku

Blanenské divadlo se navrácí po pěti letech spánku, způsobeného odchodem dlouholetého režiséra Josefa Poláška – a je to návrat s plnou parádou. Vybralo si sice Černého Petra v podobě nedělního dopoledního hracího termínu, ale zvládlo to více než suverénně; reakce publika to dokazovaly více než jasně. Opět (a na přehlídce konečně naposledy!!) francouzská komedie, tentokrát Na útěku – hra oblíbená nejen amatéry, protože jde o tzv. „HLP“ („hluboký lidský příběh“), nabízí velké příležitosti pro dvě generačně rozdílné herečky, jasně definované postavy, konverzační lehkost – a především hravost. Blanenské divadlo ji uvádí v rasantní úpravě (název doplněn – „Koprovka“ v něm znamená... cenzurováno...), v režii, scéně, kostýmech, hudbě, a dokonce i doprovodném programu Fabiána Pára; pod tímto pseudonymem se ukrývá Vlastimil Peška a jeho nezaměnitelný styl se ani při této spolupráci, s tímto souborem poprvé, neztratil. Inscenace se posunula od komedie konverzační do polohy klauniády, jejíž možnosti si dvě disponované a naprosto suverénní herečky, spojené mimo jiné příbuzenským poměrem tety a neteře, Irena a Kateřina Vrtělová, užívají a zúročují je v nadstandardní souhře. Hravá a funkční scénografie: pět sloupů, jež na začátku představují sloupy elektrického vedení u silnice (při stopu výborně zafunguje bodový reflektor jako projíždějící auta) se promění třeba v zábradlí u propasti či v kříže na hřbitově; a zároveň se v nich ukrývá vše, co dámy potřebují, od telefonu po umělou dojičku krav. Přestavby probíhají přiznane, dámy za pomoci několika kolegů při nich zpívají francouzsky za doprovodu hudebníka s harmonikou či saxofonem, jenž také supluje epizodní postavy. Kostýmy přesné, v tomto žánru Margotiny večerní šaty neruší a Claude závidím modrý klobouk... Dále cituji z písemné zprávy Vladimíra Fekara (upraveno): „Tempo tomu opravdu sluší, je to opravdu francouzská konverzačka, kde se myslí uvnitř repliky – a tempo pomáhá i tomu základnímu inscenačnímu

nastavení klaunskému, takže bych se nebál být na mnoha místech rychlejší, ve větší návaznosti. ... Trochu mi chyběla práce s protiklady těch žen. Poměrně brzy si obě ty ženské padnou do noty (viz bubnování), ale nonšalance obou dam mne přesvědčila, že to není to nejpodstatnější. ... Funkční a hravá scénografie – sice moc nerozumím tomu, proč jsou ty sloupy polepeny novinami? Jako taková nedokončená kašírka? Nebo jsou tam zprávy o těch, které jsou na útěku? Nevím. Přestavby jsou řešeny díky živé hudbě elegantně a hravě. ... Jevištní mluva precizní. ... Na konci vlastně žádný sentiment, který tomu hrozí, opět jen s nonšalancí dohraný vztah – a vyrazí se na další společnou cestu. Ale na druhou stranu ani žádný emoční zásah, pointa, která by se diváka dotkla. Jen konstatování. Zda to u toho textu vůbec jde, nejsem si zároveň ale vůbec jist.“ Drobnosti: Bodový reflektor jako světla projíždějících aut funguje, ale není dobré svítit divákům do očí; síť ve věžeňské scéně je výborný nápad, ale chtělo by to jiný typ – herečkám jakoby „vymaže obličej“ a najednou je jejich dialog pouhou konverzací; a škoda, že tvůrci neuvěřili, že živá hudba stačí – kdyby nebyla doplněna hudbou nahranou a kdyby hudebník dělal zvuky (např. ozvěnu) tzv. „na hubu“, byl by tvar čistší. Blanenskému divadlu patří velký dík za příjemné zakončení přehlídky.

Petra Richter Kohutová a Vladimír Fekar

KOLOKVIUM S HERCI PO PŘEDSTAVENÍ

Irena Vrtělová, Kateřina Vrtělová

Jak se vám u nás v Kojetíně hrálo?

I: Ale jo, byla dobrá atmosféra, diváci nás pobavili.

K: Jo, dobře.

Proč jste si vybraly toto představení?

K: Já jsem hledala představení, kde bude co nejmíň herců, aby to bylo logisticky co nejjednodušší. Potom mi přišla do ruky tato hra pro dvě ženy. Tak jsem si říkala, že by to mohlo být v době pandemie vhodné na zkoušení, protože všude bylo zavřeno a mohly jsme zkoušet jenom doma, a pak v klubu, kde se v té době zrovna taky nic nedělo. Také jsme se na to představení jely podívat do Brna, kde to inscenovala Chantal Poullain. Hra nám přišla zábavná, moc se nám líbila, a tak jsme si říkaly, že by bylo fajn ji uskutečnit, a to se povedlo.

I: Ta hra je dobře napsaná a byla nám napsaná na míru, mně je skoro sedmdesát, jí je čtyřicet (stejně jako postavám ve hře – pozn. redakce).

K: Prostě se to hodilo a říkaly jsme si, že je to přesně to, co bychom měly dělat. Původní blanenský soubor víceméně skončil a my jsme chtěly ještě pokračovat.

I: Tak to já už jsem hrát nechtěla. Tady Kačka, která je moje neteř, ne dcera, jak mi ji všichni přišívají, mě teda přemluvila, abychom si to společně zahrály. Tak jsme si po návštěvě divadla vzaly scénář, který jsme si četly a nabalovaly se nám na to další humorné představy. Já už jsem chtěla jít do divadelního důchodu, ale ona mě ukecala.

Nápad s přiznanou scénou a živou hudbou jste si do hry přidaly samy?

I: Ano, to byl náš nápad, respektive režiséra, protože to, co jsme viděly v Brně, byla čistě konverzační komedie, zatímco my máme komedii konverzačně-situační. To znamená, že se tam fakt ty scény mění, zatímco oni tam měli tři paravány, které když se otočí, tak se změní scéna. Tady u nás se nám zdá, že ta přiznaná scéna tomu dala ještě další plusy.

K: Další věc, co přidal pan režisér do hry, byla živá hudba. On se na tu hru tak hezky nacítil a spousta situací, které tam jsou, třeba takové to hraní s rekvizitami a různé detaily, to tam vlastně dodal on.

I: Dodal tam třeba i to plivání, které je vtipné. Někomu to sice možná přijde trochu nechutné, ale je vtipné, jak odhadujeme hloubky.

K: To všechno bylo přidané, ale i tak tu původní hru seškrtal ze skoro dvou hodin na sedmdesát minut. Přesto je v tom zachováno to gró. Udělal to víc takové trojrozměrné, zábavnější a plastičtější, než je ta původní hra.

I: My, když jsme si to ještě předevířem zkoušely, tak se nám to taky strašně dobře v tom křesle říkalo, protože ona je to opravdu konverzačka. Klidně by to mohla být i rozhlasová hra, ale když tam je faktor scény, tak je to zase na vyšším levelu.

KOLOKVIUM S DIVÁKY PO KOPROVCE

Petra Tejchmanová, Dominika Coufalová

Jak se vám hra líbila?

P: Líbila se mi moc, bylo to vtipné.

D: Já jsem taky s hrou moc spokojená. Sice to bylo jediné představení, na kterém jsem se byla podívat, ale rozhodně nelituji toho, že jsem si vybrala právě tohle.

Co říkáte na živou hudbu a přiznanou scéna?

D: Přiznaná scéna mi vůbec nevadila a živá hudba byla super. Pán byl velmi šikovný. Podle mě byl výborný nápad vyplnit slepá místa živou hudbou. A navíc nástroji, které se často nevidí (akordeon, saxofon – pozn. redakce).

P: S tím plně souhlasím.

Alena Indráková

Jak se vám hra líbila?

Hra byla úplně skvělá, já jsem se moc bavila. S kamarádkou jsme se hodně nasmály. Scéna byla úžasná, líbilo se mi, jak dobře to mají nachystané.

Byla jste i na nějakém dalším představení?

Tohle je jediná hra, na které jsem byla, ale vůbec nelituji toho, že jsem si přišla zrovna na tuhle, protože jsem se bavila, jak už dlouho ne.

Co říkáte na živou hudbu a přiznanou scéna?

Bylo to perfektní. Hlavně ten pán, co tam chodil a hrál a oni mu říkali, ať uhne, ať zavře dveře. To bylo takové vtipné, dodávalo to hře živost. Neměla jsem pocit, že bych byla ztuhlá, že se jenom koukám na nějakou hru, ale tvůrcům se podařilo vtáhnout mě do děje.

OMLUVENKA DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

- Divadelní Koječák se omlouvá Petře Richter Kohutové za to, že kopírujeme její medailonek ze starých Koječáků, a tudíž jí neustále přepisujeme, že má ráda facebookové testy a že se nechtěla vdát, což není pravda,

- Ladíček se chce omluvit redakci, že nás zase kritizoval,

- omlouváme se paní Kolofíkové a Lence Šípkové Blažkové, že jsme v deníčku špatně napsali důvod jejich hádky o sobotní účasti,

- omlouváme se porotci Pavlovi Hurychovi, že jsme o něm nestihli nic moc zjistit,

- Svača se omlouvá Blance Luňákové, že ji nevedla do přehlídkové brožury jako režiséru Pana Polštáře, počítala s tím, že dostane za režii cenu a všichni se to stejně dozví,

- omlouváme se strécovi Milanovi, že byl tak unavený, že by ho Laďa poslal dom, kdyby byl jeho šéf,

- Svača se omlouvá strécovi Milanovi, že jednou zapomněla text kramářské písně na úvod představení a také si zapomněla brýle, takže si to nemohla ani přečíst a jenom otevírala pusku na hudbu,

- stréc Milan se omlouvá odbornému lektorskému sboru, že při uvedení jedné debaty nevěděl, kdo vykopává,

- Hadička se chce omluvit Kačce Lýskové, že měla na účtence z baru za celý týden zapsaný jen jeden KitKat a cigarety,

- omlouváme se Svači za to, že jsme opět po celou dobu přehlídky okupovali její kancelář a ona si za celou dobu na přehlídce nemohla ani na chvíli vy-zout boty,

- Svača a Milan se omlouvají Janči a Rackovi z kroměřížského spolku, že je zapomněli v Kojetíně přivítat slivovicí, berou je totiž automaticky za domácí,

- Milan se omlouvá Staňovi a Šerovi, že je pozval, aby zahráli na divadelním večírku, na kterém bylo stejně nejlíp slyšet Sašenu,

- Svača se omlouvá všem z kojecké kultúry, že je neposlala dom, když byli unaveni, a že se pět dní vůbec nevyspala,

- závěrem se celá kojecká kultúra omlouvá všem, kterým se výše neomluvila a zapomněla na ně.

KRAMÁŘSKÉ PÍSNĚ ANEB TOP SEKRÉT

HANÁCKÁ SCÉNA – BORDEL NA MINISTERSTVU

DNEŠNÍ VEČER NÁM PŘEHLÍDKA ZAČÍNÁ,
PŘIŠEL KAŽDÉ, KDO DIVADLO V ÚCTĚ MÁ,
KOMÉDIU ZŘÍTE, AŽ SE USADÍTE,
HRANÓ KOJEČÁKAMA.
BORDEL VŠUDE KOLEM DNESKA PANUJE,
KAŽDÉ NA NECO SI POŘÁD STĚŽUJE,
BENZIN A PLYN DRAHÉ A JÍDLO NEZDRAVÉ, LIĐOM ŽI-
VOT SUŽUJE.
NA MINISTERSTVU JE ŽIVOT INACÍ,
MNOHÝM K ŠTĚSTÍ JENOM MÁLO POSTAČÍ,
MÍT LUXUSNÍ VILU, PO VIAGŘE SÍLU,
FINANCE HO NETLAČÍ.

DS ASPOL. LUŽÁNKY BRNO - DŮM BERNARDY ALBY

DNESKA SE NÁM PŘEDSTAVIJÓ BRŇÁCI,
ZE ŠTATLU, KDE FLIGNA SE NEVYPLÁČÍ,
ZŘÍME TRAGÉDIJU O KLIMAKTERIJU, MAMY,
CO NERVY ZTRÁČÍ.
PĚT DCER POTŘEBUJE PEVNÓ VÝCHOVU,
INÁČ BY ŠLAPALY NEKDE NA ROHU,
I KDYŽ MATKA STRACH MÁ, ŽE JE NEUHLÍDÁ,
PROTIVÍ SE TO BOHU.
NEDÉ BOŽE, KDYŽ POZNAJÓ ŠTRAMÁKA,
JEDNA DRUHÉ Z ŽÁRLIVOSTI NAFLÁKÁ,
JEDEN CHLAP, PĚT SESTER, TO JE ŠPATNÉ POMĚR,
NA JEDNEHO CHUDÁKA.

DS KROMĚŘÍŽ - VELKÁ ZEBRA

NEMUSÍTE DNESKA MÍTI OBAVY,
KROMĚŘÍŽ VÁS ZARUČENĚ POBAVÍ,
PŘÍMO AŽ Z FRANCIE, PRO VÁS KOMÉDIE,
DNESKA SE VÁM PŘEDSTAVÍ.
KDO S JEDNÓ ŽENSKÓ DLÓHO NEVYDRŽÍ,
AŽ SE DNESKA ZARUČENĚ PODRŽÍ,
UVIDÍTE NÁVOD, JE LEPŠÍ JAK ROZVOD,
ANI SE NEPRODRAŽÍ.
KDYŽ NEDÁTE UŽ S MANŽELKÓ SÓŽITÍ,
MOŽETE SI NA RYBOLOV ZAJÍTI,
HÁČEK NAHODÍTE, PAK SE UTOPÍTE,
UNIKNETE ZE SÍTÍ.

DS SLAVKOV U BRNA - MANŽELÉ V NESNÁZÍCH

Z MÍST, KDE BOJOVALI DŘÍV TŘI CÍSAŘI,
PŘIJELI K NÁM DNES SLAVKOVŠTÍ AKTĚŘI,
KOMEDII MAJÍ O MANŽELSKÉM RÁJI,
SNAD SE JIM DNES PODAŘÍ.
MANŽELSTVÍ JE INSTITUCE PRASTARÁ,
SÁM SE ČLOVĚK NA TYM SVĚTĚ ŠPATNĚ MÁ,
JENŽE ČASEM VÁŠEŇ, ZHASNE JAK POCHODEŇ,
KRIZE MANŽELSTVÍM CLÓMÁ.
PROTO VŠICHNI, CO TU V SÁLE SEDÍTE,
ZA CHVÍLU SE VELKÓ PRAVDU DOZVÍTE,
ŽE KDYŽ ČLOVĚK RÁD MÁ, AJ KRIZU PŘEKONÁ,
TO ZÁHY UVIDÍTE.

BROD UHERSKÝ BROD - TRHNI SI, OTČE!

JISTĚ NÁM TU V SÁLE PŘÍJDE DNESKA VHOD,
ŽE PŘIJELO DIVADLO UHERSKÝ BROD,
Z MORAVY ŠOHAJI, DNESKA NÁM ZAHRAJÍ,
ŽE K ZÁVISLOSTEM JE DŮVOD.
KAŽDÉ TU SVOJU ZÁVISLOST V SOBĚ MÁ,
AJI KDYŽ SI TO KOLIKRÁT NEPŘIZNÁ,

NĚKDO SI DÁ ČÁRU, JINÉ ZASE TRÁVU,
TŘETÍ DOMA NASÁVÁ.
NÁM TO ALE VŮBEC PRANIC NEVADÍ,
KAŽDÉ PODLE GUSTA AŽ SE VYŘADÍ,
KROMĚŘÍŽ JE VEDLE A TAM SE SENDEME,
NA JEDNYM ODDĚLENÍ.

DIVADLO BLIC OSTROŽSKÁ NOVÁ VES – EDITH

KDO BY CHTĚL DNES OD ŽIVOTA NECO VÍC,
JISTĚ HO POTĚŠÍ HRA DIVADLA BLIC,
MUZIKÁL TU MÁME, SNAD SI ZAZPÍVÁME
A TO VŠICHNI Z PLNÝCH PLIC.
MADAM EDITH TA TO LEHKÝ NEMĚLA,
JAKO DÍTĚ VŮBEC NIC NEVIDĚLA,
POTOM SE STAL ZÁZRÁK, KDYŽ SE JÍ VRÁTIL ZRAK,
ZPLNA HRDLA ZAPĚLA!
JE TO PŘÍBĚH O VRABČÁKU Z PŘEDMĚSTÍ,
KTERÝ TÓŽIL CELÝ ŽIVOT PO ŠTĚSTÍ,
RADOST ROZDÁVALA, TATO ŽENA MALÁ,
SUŽOVÁNA BOLESTÍ.

RAGUENEAU PLZEŇ - PAN POLŠTÁŘ

NA TVÁŘÍ NÁM ÚSMĚV ZÁŘÍ BEZMEZNĚ,
PŘIJELI K NÁM UMĚLCI AŽ ZE PLZNĚ,
PIVO DOBRÝ MAJÓ, PRÁVNÍKOM TAM PŘEJÓ,
ŽIJE SE TAM LÍBEZNĚ.
SMÍCH NÁS, ALE BRZY PŘEJDE PŘÁTELÉ,
NEBUDE TO PŘEDSTAVENÍ VESELÉ,
HRŮZY BA I BĚSY, ZÁHY VÁS VYDĚSÍ,
MRÁZ VÁM PUDE PO TĚLE.
DNES JE V SVĚTĚ VŠUDE PLNO NÁSILÍ,
ŠAK TO TADY UVIDÍTE ZA CHVÍLI,
JE TO REALITA NEBO TOTALITA,
DO NÍŽ JSME SE VRÁTILI.

DS KROMĚŘÍŽ - MILÁ MATKO

KDO UŽ SEDÍ, AŽ UŽ SEBOU NEMELE,
PŘIJELI ZAS Z KROMĚŘÍŽE PŘÁTELÉ,
VE ČTVRTEK TU BYLI, MOC SE NÁM LÍBILI,
POBAVILI NÁS SKVĚLE.
TATO HRA JE, ALE ZASE JINAČÍ,
DVA HERCI SI TU V POHODĚ VYSTAČÍ,
SYN A JEHO MATKA, UKÁŽO VÁM ZKRÁTKA,
O CO V ŽIVOTĚ KRÁČÍ.
KAŽDÉ TO SVĚ MÍSTO NĚKDE V SVĚTĚ MÁ,
MAMA MYSLÍ, ŽE SI SYNA UHLIDÁ,
KDYŽ UŽ TO NEZVLÁDÁ, DĚCHÁ MU NA ZÁDA,
NA CESTU SE SÁM VYDÁ.

VÁCLAV VÁCLAVOV - BALETKY

DNES SE BUDE TŘEPAT TATO BUDOVA,
PŘIJELI K NÁM HERCI AŽ Z VÁCLAVOVA,
RÁDI JE VIDÍME, ŽE SÓ DOBRÍ VÍME,
JAK PROFÍCI DOSLOVA.
KOMEDIU HOŘKÓ ZAHRAJÓ TU NÁM,
VĚNOVANÓ AMATÉRSKÉM BALETKÁM,
KERY DÍKY TANCI, MAJÓ DRUHÓ ŠANCI,
ODDÁVAT SE PŘEDSTAVÁM.
MÁME TAKY OSOBNÍ VZTAH K BALETU,
HLAVNĚ KDYŽ SE NAPIJEME V BUFETU
VEČER CESTÓ DOMŮ, TANČÍME SI SPOLU,
JAK HARAPES V MEKBETU.

BLANENSKÉ DIVADLO - KOPROVKA

KEHO BY TO DNESKA RÁNO NAPADLO,
ŽE PŘIJEDE K NÁM BLANENSKY DIVADLO,
TEŽ SE POBAVÍME, KOMEDIU ZŘÍME,
ZAUJMĚTE SEDADLO.
KOPROVKU TU NEMÁ ZROVNA KAŽDÉ RÁD,
ALE DNESKA JISTĚ BUDE VÁM CHUTNAT,
KDYŽ MÁ ČLOVĚK SCHÍZU, NEB NEJAKÓ KRÍZU,
NA CESTU SE MOŽE DÁT.
TAK SE NA CESTĚ DVĚ BABY POTKAJÓ,
KTERY SMYSL ŽIVOTA SI HLEDAJÓ,
STEJNÓ CESTU MAJÓ, KDYŽ SE ZASTAVIJÓ,
O ŽIVOTĚ PLKAJÓ

KONEČNÁ PÍSEŇ - DĚKOVNÁ

NA DUŠI NÁM TEĎKA PADÁ TĚŽKÉ SPLÍN,
ŽE UŽ KONČÍ DIVADELNÍ KOJETÍN.
DOBŘE JSME SE MĚLI, DIVADLA VIDĚLI,
KTERÝ BYLY HODNĚ IN.
ZA CHVÍLU SE UŽ KONEČNĚ DOZVÍTE,
PO ČEM TÓŽEBNĚ TU VŠECI BAŽÍTE
KDO VAVŘÍNY SKLIDIL, JAK SE KDO UMÍSTIL,
KDO POSTÓPIL A KDO NE.
ZAŽILI JSME S VAMA CHVÍLE PARÁDNÍ,
AJI KDYŽ TRVALY SOTVA JEN PÁR DNÍ
SNAD PŘÍŠTÍ ROK ZASE, TADY V TOMTO ČASE,
ŠMINKY NÁŠ SÁL PROVONÍ.
KAŽDÉ SÓBOR CO TU NA PÓDIU STÁL,
TÁHNE TU HEROCKÓ KÁRU DÁL A DÁL,
RÁDA JE THÁLIJE, ŽE DIVADLO ŽIJE,
ŽILO A ŽÍT BUDE DÁL.

DOŠLO DO SCHRÁNKY

Divadelní Kojetín 2022!!!

Právě skončilo slavnostní vyhlášení poroty a ve mně dozívají dojmy z přehlídky amatérského divadla...Hry a herecké výkony zejména měly hodně dobrou úroveň a vysokou laťku. Nadšenci divadla z různých měst nastolili různá témata a různé úhly pohledu. Velice nás diváky obohatili. Pestrost nabídky mohla zaujmout a potěšit všechny vrstvy i věk posluchačů.

Vyhlášení cen a vítězů se jistě dočtete na jiném místě.

Velmi mě zaujaly a pobavily autorské zpěvy s harmonikou na předscéně a též jsem s napětím otvírala časopis Divadelní Koječák, co nového v zákulisí a jak že ohodnotila porota minulé představení...

Chtěla bych poděkovat MěKS, všem pořadatelům a organizátorům přehlídky Divadelní Kojetín za tento kulturní počín a už teď se těším na další ročník.

Blanka Chytilová

VÝSLEDKY DIVADELNÍHO KOJETÍNA 2022

Cena za inscenaci - NOMINACE NA DIVADELNÍ PIKNIK VOLYNĚ 2022

Divadlo BLIC Ostrožská Nová Ves – Edith

Čestné uznání za inscenaci - DOPORUČENÍ NA DIVADELNÍ PIKNIK VOLYNĚ 2022

DS Ragueneau Plzeň – Pan Polštář

CENA DIVADELNÍHO KOJEČÁKA

- Divadlo Blic Ostrožská Nová Ves za inscenaci Edith
- Divadelní spolek Kroměříž za inscenaci Velká zebra aneb Jakže se to jmenujete?

Ceny:

Cena DS Aspol. Lužánky Brno za hereckou souhru v inscenaci Dům Bernardy Alby

Cena Ladislavu Kolářovi za režii inscenace Velká zebra aneb Jakže se to jmenujete? DS Kroměříž

Cena Jiřímu Kašíkovi za roli Christiana v inscenaci Velká zebra aneb Jakže se to jmenujete? DS Kroměříž

Cena Romaně Malinské za roli Sabine v inscenaci Velká zebra aneb Jakže se to jmenujete? DS Kroměříž

Cena Tomáši Kreislovi za roli Jasona v inscenaci Trhni si, otče! Divadla Brod Uherský Brod

Cena Evě Koukolské za roli Edith ve stejnojmenné inscenaci divadla Blic Ostrožská Nová Ves

Cena Blance Luňákové za dramaturgii inscenace Pan Polštář souboru Ragueneau Plzeň

Cena souboru Ragueneau Plzeň za výběr hudby pro inscenaci Pan Polštář

Cena Petru Jandovi za roli Tupolského v inscenaci Pan Polštář souboru Ragueneau Plzeň

Cena Janě Štěpánové za roli Doris Levinové v inscenaci Milá matko... DS Kroměříž

Cena Honzovi Raclavskému za roli Sheldona Levina v inscenaci Milá matko... DS Kroměříž

Cena Ireně Vrtělové za roli Claude v inscenaci Koprovka aneb Na útěku Blanenského divadla

Cena Kateřině Vrtělové za roli Margot v inscenaci Koprovka aneb Na útěku Blanenského divadla

Čestná uznání:

Čestné uznání Marii Němečkové za roli Cécile Bouquiny v inscenaci Bordel na ministerstvu Hanácké scény Kojetín

Čestné uznání Šárce Benešové za roli Bernardy v inscenaci Dům Bernardy Alby DS Aspol. Lužánky Brno

Čestné uznání Radku Baštincovi za roli Maurice v inscenaci Velká zebra aneb Jakže se to jmenujete? DS Kroměříž

Čestné uznání Romaně Blažkové za roli Gisele v inscenaci Velká zebra aneb Jakže se to jmenujete? DS Kroměříž

Čestné uznání Věře Stojarové a Radimu Kachlířovi za kvalitní jevištní mluvu v inscenaci Manželé v nesnázích DS Slavkov u Brna

Čestné uznání Romanu Švehlíkovi za režii inscenace Trhni si, otče! Divadla Brod Uherský Brod

Čestné uznání Romanu Švehlíkovi za roli Trevora v inscenaci Trhni si, otče! Divadla Brod Uherský Brod

Čestné uznání Lence Sasínové za roli Angely v inscenaci Trhni si, otče! Divadla Brod Uherský Brod

Čestné uznání Andree Helmichové za režijní koncept inscenace Edith divadla Blic Ostrožská Nová Ves

Čestné uznání Ivanu Helmichovi za scénografii inscenace Edith divadla BLIC Ostrožská Nová Ves

Čestné uznání Robertu Kotálovi Kuneschovi za roli Katuriana v inscenaci Pan Polštář souboru Ragueneau Plzeň

Čestné uznání Jiřímu Šmahelovi za roli Michala v inscenaci Pan Polštář souboru Ragueneau Plzeň

Čestné uznání Martině Šťastné, Gabriele Skrottové, Kamile Purové, Soně Švubové a Petře Šípové za osobnostní herectví v inscenaci Baletky divadla Václav Václavov

Zvláštní uznání Mimoňům za radostné osvěžení přehlídky

VŠEM OCENĚNÝM, DOPORUČENÝM A NOMINOVANÝM Z DIVADELNÍHO KOJETÍNA VELKÁ GRATULACE!!!

Šéfredaktor: Hana Hásová Redakce: Vladimír Fekar/Petra Richter Kohutová/Vladimír „Altán“ Mátl/Hana Svačinová/
Milan Zahradník/Jana Večeřová/Adéla Krchňáková/ Kamil Zalabák/
Pepík Kusák/ Kuba Otáhal...

design/sazba: Jan Žmolík/Hana Svačinová

tisk: MěKS Kojetín, 2022, zdarma

MěKS Kojetín / Divadelní Koječák

<http://www.mekskojetin.cz/divadelni-kojetin>

měks
kojetín

